

ΤΡΟΠΟΛΟΓΙΑ - ΠΡΟΣΘΗΚΗ

Στο Σ/ν του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας: «Διατάξεις για την απλοποίηση της περιβαλλοντικής αδειοδότησης, θέσπιση πλαισίου για την ανάπτυξη των Υπεράκτιων Αιολικών Πάρκων, την αντιμετώπιση της ενεργειακής κρίσης, την προστασία του περιβάλλοντος και λοιπές διατάξεις»

Θέμα: Αποποινικοποίηση της ελεύθερης κατασκήνωσης

A. Αιτιολογική Έκθεση

Η ελεύθερη κατασκήνωση στην Ελλάδα απαγορεύεται και μάλιστα διώκεται ποινικά. Με το άρθρο 10 παρ. 2 του Ν. 392/1976, όπως αυτό τροποποιήθηκε με το άρθρο 4 παρ. 12 του Ν. 2160/1993 και το άρθρο 38 παρ. 1 του Ν. 4055/2012.

Με την απαγόρευση της ελεύθερης κατασκήνωσης παραβιάζεται η συνταγματική αρχή της ισότητας (άρθρο 4 Σ) δικαιωμάτων. Ο αποκλεισμός της δυνατότητας ελεύθερης κατασκήνωσης συνιστά παράνομο και αντισυνταγματικό αποκλεισμό για τους μη διαθέτοντες τα οικονομικά μέσα που απαιτούνται για άλλου είδους διακοπές. Ισότητα στην προκειμένη περίπτωση σημαίνει να έχουν όλοι τη δυνατότητα αναψυχής και ανάπαυσης ανάλογα με τις δυνατότητες τους. Κατά συνέπεια, η στέρηση της απόλαυσης των ατομικών και κοινωνικών δικαιωμάτων ατόμων με περιορισμένη οικονομική επιφάνεια αποτελεί διάκριση και ενισχύει φαινόμενα κοινωνικού αποκλεισμού.

Τα χαρακτηριστικά της ελεύθερης κατασκήνωσης (άμεση αλληλεπίδραση με το φυσικό περιβάλλον, αυτοοργάνωση, συμβίωση) ανταποκρίνονται στις σωματικές, ψυχικές και πνευματικές ανάγκες, πολλών ατόμων, τα οποία αδυνατούν να τις καλύψουν με την καθολική απαγόρευσή της, γεγονός που μεταφράζεται στη στέρηση του συνταγματικού δικαιώματος ελεύθερης ανάπτυξης της προσωπικότητάς τους. Ουσιαστικά, ποινικοποιείται το φρόνημα και καταστέλλεται μια φυσιολογική

συμπεριφορά, διότι η συνειδητή ελεύθερη κατασκήνωση δεν πλήττει κανένα απολύτως δημόσιο αγαθό και σε καμία περίπτωση δεν χρήζει ποινικής απαξίας.

Επιπλέον σύμφωνα με την νομολογία και την υπ' αριθμ. 10691/97 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών καθώς και με τα άρθρα 966-968 του Αστικού Κώδικα ως "κοινόχρηστα " ορίζονται εκείνα τα πράγματα που δεν μπορούν να είναι αντικείμενο συναλλαγής ή να ανήκουν σε κάποιον και τα οποία μπορεί ο καθένας να τα χρησιμοποιεί. Κατά δε το άρθρο 24 του Συντάγματος ορίζεται ότι η προστασία του φυσικού περιβάλλοντος αποτελεί υποχρέωση του κράτους και δικαίωμα του ατόμου. Με την ανωτέρω απόφαση έγινε δεκτό ότι η προστασία της χρήσης των περιβαλλοντικών αγαθών που στηρίζεται στο άρθρο 57 του Αστικού Κώδικα, περιλαμβάνει όχι μόνο το δικαίωμα χρήσης στη στενή του έννοια, αλλά και το δικαίωμα διάσωσης και απόλαυσης των περιβαλλοντικών αγαθών.

Ακόμη σύμφωνα με το άρθρο 25 του Συντάγματος, οι κάθε είδους περιορισμοί συνταγματικών δικαιωμάτων μπορούν να επιβληθούν μόνο με τον σεβασμό της αρχής της αναλογικότητας, να είναι δηλαδή κατάλληλοι, αναγκαίοι και αναλογικοί. Έτσι και η απαγόρευση της ελεύθερης κατασκήνωσης είναι παράλογη και μη νόμιμη αφού αποτελεί υπέρμετρο περιορισμό του δικαιώματος της προσωπικότητας (άρθρο 5 Σ) στο όνομα μιας μόνο πιθανότητας πρόκλησης αρνητικών επιπτώσεων στις περιβαλλοντικές συνθήκες από ορισμένους ελεύθερους κατασκηνωτές, πράγμα που επίσης μπορεί αυστηρώς να ορίζεται και να αποτραπεί.

Τέλος, τόσο με την Οικουμενική Διακήρυξη των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (άρθρο 13) όσο και με το Διεθνές Σύμφωνο για τα Ατομικά και Πολιτικά Δικαιώματα (Ν. 2462/97, άρθρο 12 παρ. 1), προβλέπεται ότι οποιοσδήποτε βρίσκεται νόμιμα στο έδαφος ενός κράτους έχει δικαίωμα ελεύθερης μετακίνησης και εγκατάστασης.

Εξάλλου, στο πλαίσιο της συνολικής προσπάθειας ενίσχυσης του κοινωνικού κράτους δικαίου, η κυβέρνηση οφείλει να αξιοποιήσει κάθε δυνατότητα εξομάλυνσης της κοινωνικής και οικονομικής ανισότητας (εισοδηματικές ανισότητες, διακρίσεις, φτώχεια και κοινωνικός αποκλεισμός, κλπ). Η εκ νέου ρύθμιση της ελεύθερης κατασκήνωσης θα μπορούσε να είναι ένα δίκτυο προστασίας για τους μη έχοντες, το οποίο ταυτόχρονα αποκαθιστά την ανεμπόδιστη και αποτελεσματική άσκηση ατομικών και κοινωνικών δικαιωμάτων, χωρίς να θίγει κάποιο έννομο αγαθό. Πρόκειται για μια ανέξοδη κοινωνική πολιτική που θα ωφελήσει μεγάλο ποσοστό του πληθυσμού.

Β. Προτεινόμενη Διάταξη

ΑΡΘΡΟ...

«Καταργείται η διάταξη του άρθρου 10 παρ. 2 του Ν. 392/1976, όπως αυτό τροποποιήθηκε με το άρθρο 4 παρ. 12 του Ν. 2160/1993 και το άρθρο 38 παρ. 1 του Ν. 4055/2012.»

Αθήνα, 28 Ιουλίου 2022

ΟΙ ΠΡΟΤΕΙΝΟΝΤΕΣ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ

Γιάνης Βαρουφάκης

Μαρία Απατζίδα

Κρίτων Αρσένης

Κλέων Γρηγοριάδης

Γιώργος Λογιάδης

Φωτεινή Μπακαδήμα

Σοφία Σακοράφα